

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilium Svectionense, Cvivs Decreto Hvgo Heriberti Comitis filius,
deiecto Artaldo, Rhemorum archiepiscopus consecratus est anno
DCCCCXLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

52 STEPHANVS C. NARBONENSE. OTTO I. IMPERATOR.
P. VIII. LVDOVICVS IV. R. FRANC.

in ostio cœmeterii, in ostio ecclesiæ, in ostio chori coram presbytero ipsius ecclesiæ, & hoc presbyter ille in placito domini testatus sit, cuius verbo credendum est tunc. De furto * *Kysvyn* non sit contentio iuramenti, id est *reith*, super aliquid, nisi prius fuerit *manac* in curia.

* id est, communicatio.

CONCILIVM NARBONENSE,

ANNO CHRISTI 940.

DE FINIBVS DIOECESIOS INTER VRGELLITANVM & Pallariensem controuersis celebratum, anno Domini DCCCCXL. sub Stephano VIII.

NOTA.

Acta Concilii quæ:

* *Concilium.*] Hæc Synodus, teste Mariana de rebus Hispan. libro 8. celebrata est apud Narbonam, in opido cui nomen Fons cooperus, in qua controuersia agitata reperitur de finibus diœceseos inter episcopos Vrgellitanū & Pallariensem, decretumque vt Pallaria vrbs sua sacra repeteret ab Vrgellitano episcopo. Hæc Mariana anno 940.

CONCILIVM SVESSIONENSE,

ANNO CHRISTI 941.

CVIVS DECRETO HVGO HERIBERTI COMITIS filius, deiecto Artaldo, Rhemorum archiepiscopus consecratus est anno DCCCCXLI.

DE episcopatu Rhemensi post obitum Seulfi archiepiscopi diuturna & anceps fuit altercatio. Nam cum Heribertus comes Seulfo mortuo anno DCCCCXXV. Hugonem filium suum adhuc quinquennem eligendum curasset, ecclesiamque illam interea pro arbitrio administraret, sexto post anno Rodulfus rex, capta vrbe Rhemorum, Artaldum e sancti Remigii cœnobio monachum in ea sede ordinari iussit anno DCCCCXXXI. Artaldum Heribertus post annos octo & menses septem, Rhemorum vrbe iterum in potestatem suã redacta, episcopatu cedere & abdicare se coegit anno DCCCCXL. Tum anno insequente Synodum apud Sueffiones conuocauit, cuius decreto Hugo filius, iam ceteris ordinibus initiatus, Rhemorum archiepiscopus consecratus est. Flodoardus in chronico: Anno, inquit, DCCCCXLI. Hugo & Heribertus comites episcopos conuocant Rhemenfis diœceseos. Qui conuenientes apud Sueffionem in ecclesia sanctorum Crispini & Crispiniani,

ANNO
 CHRISTI
 941.

tractant de statu Rhemensis episcopi, definiuntque, con-
 querentibus clericis atque nobilibus laicis, diu pastore se-
 dem ipsam vacare, vt quoniam Artaldus episcopus iura-
 uerat quod nunquam se de ipso episcopatu intromitteret,
 ad ipsius gubernationem reuerti non deberet, Hugo vero
 filius Heriberti comitis, qui prius ad ipsum episcopatum
 fuerat euocatus, clero populoque petente, ordinaretur e-
 piscopus. Indeque Rhemos adeuntes episcopi eundem
 præsulem electum consecrant apud sanctum Remigium.
Flodoardus idem de seipso & Hugone loquens lib. IV. historiæ
cap. XXVIII. & XXIX. Sexto, inquit, Kalendas Aprilis
 egressus ipse cum præfato electo nostro ad urbem Sues-
 sonicam profectus sum. Vbi conuenientes episcopi huius
 diceceseos cum principibus Hugone ac Heriberto, tra-
 ctarunt quid eis esset agendum super episcopali huius Hu-
 gonis ordinatione: sicque decreuerunt, petentibus qui-
 busdam filiis ecclesiæ Rhemensis, tam clericis quam lai-
 cis eum ordinandum: asserentibus fautoribus ipsius quod
 Artaldus nequaquam electus, sed per violentiam fuerit in-
 tromissus, seseque episcopali abdicauerit ditione. Nec
 mora, ciuitatem Rhemensem a præfato Conuentu ad-
 euntes episcopi, prætaxatum electum nostrum in ecclesia
 sancti Remigii dignitate sublimant.

NOTA SEVERINI BINII.

* *Concilium.*] Hæc Synodus celebrata est apud Sueffiones in causa Locus & causa Con-
 altercationis duorum, qui se Rhemenses archiepiscopos profite- cilii.
 bantur, videlicet inter Hugonem, quem in gratiam patris puerum
 adhuc quinquennem electum fuisse supra dixi, & Artaldum, qui
 post illum ciectum ex monacho in eam sedem cooptatus fuit. Decretum.
 Decretum est in hac Synodo Artaldum amouendum esse, vtpote qui iura-
 set nullum se vnquam archiepiscopatum accepturum; Hugonem
 vero recipi debere, eo quod clero populoque petente vocatus esset.
 Post absolutam Synodum, & Hugonem sedi Rhemensi restitutum,
 Flodoardus, quem Heribertus comes & pater Hugonis detinuerat,
 ab exilio liberatus fuit. Post hæc episcopi Rhemos profecti Hugo-
 nem archiepiscopum consecrarunt. *Flodoardus in chronico, lib. 4.*
cap. 28. & sequentibus.

 PRÆCEPTVM ' ADELBERONIS
 EPISCOPI METENSIS.

De monachis in cœnobio sancti Arnulfi clericorum loco constitutis.

TOTIVS ordo expetit æquitatis, quo in omni statu & habitu si qua manent iusto correctâ moderamine, instantius in augmento promoueantur summo, nec minus iusto quæ videntur pessumdari æquæ reformari mensura librationis. Idcirco ego indignus Adelbero, sanctæ sedis Metensium episcopus, operæ precium duxi, vt qui diu mihi commissa in torporis negligentia cuncta duxeram, saltem aliqua quæ corrigere valerem congruebat sagaci prouiderem industria. Itaque monasterium cunctis notum, scilicet beati Arnulfi, quo videbatur coadunatio clericorû, vt que veridice dicam, & sub testimonio totius ecclesiæ, acephalorum sub specie canonicorum regulæ existere, succreuit ardor summi desiderii, vt qui illorum mores & vitam incorrigibilem noueram (namque & hoc experientia diuersarum admonitionum antea cum nostris expertus eram suffraganeis) quo potioribus & vitæ præstantissimis ipsius loci præbendam conuerterem disciplinis. Huius siquidem deliberationis summa fuit, vt eos inde expellerem, & Deo auctore vitam instituerem monasticam, nisi se ipsos sanctæ illius subderent vitæ. Sed hoc quasi despectui habentes, vt erant iurati cœtu, maluerunt esse pares in imperfectionum consensu. Denique consultu nostrorum clericorum, scilicet abbatum vtriusque ordinis, atque fidelium laicorû, præfecimus ibi abbatem, Arbertum nomine, cuius institutionibus in reliquum aduentantes inibi eodem quo definiuimus ordine scilicet monastico erudirentur. Quapropter furoris stimulo veluti de paternis redivis accensi quidam eorum adierunt regem seniore nostrum videlicet Ottonem, vanam super hoc garrientes declamationem, quod iniuste proprium abstulisset & veluti hereditarium locum. Cumque vt egeram præfato seniori totum indicasset, illorum floccipendens rationem, vt sapiens & iustus rex, ne in reliquum querimoniis inibi Deo famulantes molestarentur inuidorum, tunc & ipse quod feceram

confirmavit testamento regiae auctoritatis, praecipiens vt pari consensu ad corroborationis auctoritatem idem nostra sanciret ecclesia. Quod iuxta desiderii ardorem exequens, vt dehinc sicut statuimus maneat, cum consensu ducis nostri Ottonis videlicet, totiusque ecclesiae nostrae, hoc praecipuum confirmationis scriptum manibus propriis roborauimus, & roborandum tam praedicto duci, quamque coepiscopis nostris, fidelibusque dedimus: in Domino, & propter Dominum, omnes successores nostros humiliter postulans, vt sicut diffiniuimus, vtque volunt sua quae diffinierint, rata habere consentiant nostra. Actum Metis publice, sub die Idus Martii, indictione xv. concurrente v. anno xliii. adeptionis episcopatus domni & venerabilis episcopi Adelberonis, hoc testamentum fuit coram cunctis in palatio recitatum, & ab omnibus voluntarie corroboratum.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

² *Adelberonis Metensis.*] Depromptum est ex tabulario sancti Arnulfi. Ottonis vero ducis Lothariensium, cui Otto rex ducatum hunc aliquanto post Gisleberti mortem dederat, meminit in gestis huiusce anni DCCCCXLII. Flodoardus. Erat enim more suo Sigebertus Gisleberti obitum differens in annum DCCCCXLIII.

V I T A

M A R I N I P A P Æ I I.

QVI PERPERAM MARTINVS II. NOMINATVR.

MARINVS natione Romanus, post obitum Stephani factus est pontifex, anno Redemptoris nostri DCCCCXLIII. Hic est ille, qui ante viginti tres annos Vdalrico Romam venienti propheticè obitum Adelberonis praedecessoris sui reuelauit, eumque eidem successurum praedixit. In vita Vdalrici nominatur pontifex per anticipationem, qui post annos circiter viginti ab eo tempore sedem pontificiam vere occupauit. Pontificatum adeptus, omissis insanabilibus tumultibus bellicis, totum se tradidit ad componendam ecclesiam, tam in cleri,

Martinus pontifex quando electus, & qualis fuerit.

Res a Marino gesta.

ANNO
CHRISTI
943.